

LO CERÇ

Revista informativa de l'Associació Excursionista "La Picossa"

QUÈ FAREM?

PORTADA. Els camins que solquen els boscos de Castellfollit, són d'una bellesa excepcional. FOTO: Montserrat Jordà

7 D'AGOST, ASCENSIÓ AL MONTARDO DE 2883m PER VALARTIES.-

Es tracta d'una ascensió sense dificultat però llarga i amb un desnivell de gairebé 1500m, que calculem suposarà una caminada de unes 8:00 hores efectives. Tanmateix es tracta d'una de les ascensions més belles que es poden fer al Pirineu, amplies panoràmiques i cims esquerps rodegen el nostre cim, estanys i congestes emmarquen pregones valls de gran bellesa, una ruta ben marcada i gens exigent que procurarà satisfacció i orgull a tots els que assoleixin la fita cimera. **Per als que no vulguin fer una tirada tant exigent**, hi ha de la possibilitat de fer una ascensió a l'Estany de Mar, un indret idíl·lic rodejat de grans cims i esquerpes crestes, amb possibilitat de bany. La primera part de la ruta, fins la Restanca, es compartida amb els que fan el cim del Montardo, a partir d'aquí els nostres camins es divideixen. Per aquesta segona opció el desnivell i la llargada es redueixen a la meitat.

Com que som al cor del Pirineu, s'imposa matinar i per tant quedarem a l'aparcament de **la Vall d'Arties (Valarties) a les 7:00 del matí**. Es recomanable de buscar lloc per dormir el dissabte dia 6 a la Vall d'Aran, que com ja es sabut, té una nombrosa oferta hotelera. Si algú ho vol provar, pot fer nit al refugi de La Restanca, ja que l'excursió passa per allí, i així divideix l'ascensió en dues parts, en aquest cas, cal reservar plaça, cosa que podreu fer online a la pàgina web de la FEEC. Tanmateix, sigui quina sigui l'opció que escolliu, seria interessant que aviseu a l'organització per tal de que puguem comptar amb vosaltres, els telèfons de contacte són els habituals: 977 400 720

(La Creu Blanca) i el 977 401 989 (particular), pregunteu per Montserrat o Lluís.

18 de setembre.- La PIRAGUADA Picossera: Miravet-Benifallet.-

Seguim la nostra peregrinació anual pel nostre estimat Riu Ebre, ara per un dels trams considerats més bonics del riu. De fet casi tothom està d'acord en que el millor Ebre es troba entre Ascó-Vinebre i Benifallet. Així doncs pujarem als nostres caiacs a Miravet i ens allunyarem riu avall, tot contemplant com el castell i la façana de riu del poble es van fent petits en la llunyania, aviat trobarem les runes del molí àrab i després podrem contemplar com les parets es fan més altes i verticals i el pas s'estreny, som al Pas de Barrufemes, un racó de pau i tranquil·litat com pocs en podem trobar. El paisatge imposa i convida a remar calmadament tot contemplant-ne la majestuositat, potser si estem atents podrem veure la nefasta Roca dels Penjats, on antuvi la justícia penjava als pirates del riu, per escarni i advertència de navegants. Quan el pas es torna a obrir, s'eixampla i la muntanya cedeix alçada, al fons ja es deixa entreveure el Pont del Llaguter que passarem per sota, després de seguir un braç de riu que voreja una illa. Finalment arribarem a Benifallet.

Un tram de riu que té la llargada dels anteriors, però que també es pot considerar especial per les seves singularitats geològiques i curiositats històriques. Un tram de riu imprescindible per als que estimem i admirem la natura.

Hora de trobada a les 8:30 del matí, a la Plaça de l'Arenal de Miravet, per distribuir el material i fer els càfes oportuns. Els amics d'**Enblau** portaran el pes de l'organització i s'encarregaran de la nostra seguretat.

23 d'octubre - 52é CAMI DE MUNTANYA . de La

Febró a Ciurana.

És difícil definir el sentiment de pàtria que desperta la celebració del Camí de Muntanya entre els vells excursionistes que hem viscut des de molt joves, l'evolució d'aquesta festa particular i privada dels que estimem els camins, el territori, la muntanya i el nostre país. L'esforç d'unes entitats excursionistes, en aquesta ocasió l'agrupació de totes les entitats excursionistes reusenques, és tradueix en la recuperació i condicionament d'uns camins gairebé perduts i segurament oblidats. Camins que s'han de desbrossar, senyalitzar, refermar i assegurar per tal de fer-los practicables i que altre cop tornin a ser valorats per tots aquells a qui ens agrada caminar i conèixer la nostra terra. A aquest esforç ingent, s'hi afegeix un moment festiu a l'acabar la caminada, on els caminants es reuneixen i gaudeixen de la bona companyia i segurament de beguda fresca i bones viandes.

Els senders i camins recuperats per a aquesta edició, surten del petit poble de La Febró, ben bé al mig de les muntanyes de Prades, per resseguir viarans oblidats que ens guien per La Gritella o El Negre fins al poble de Ciurana. L'espai natural és de primer ordre, inqüestionable en el seu valor ecològic i de gran bellesa, un jardí de pedra i vegetació que es conjuga amb pregons barrancs que afegeixen vertigen a aquestes rutes excepcionals. Us recomanem molt i molt de fer aquesta descoberta que de ben segur no deixarà indiferent a cap dels assistents.

Hora de sortida: A les 7:00 del Passeig del Pont.

Aquest horari està sotmès a l'hora de sortida que marcarà l'organització i pot variar en funció del que programin, per tant estigueu atents a la pàgina web i al correu electrònic des d'on estareu puntualment informats. Com que ja és habitual els problemes

d'aparcament en aquests esdeveniments, recomanem d'optimitzar al màxim els vehicles per així ocupar el mínim de places d'aparcament. L'excursió és matinal.

6 de Novembre -- 7a CURSA DEL CAMÍ DE SIRGA.-

Torna aquest important repte, al que un grup de valents i esforçats voluntaris donen vida any rere any. Torna una cursa que ja comença a ser un emblema en el si de les Terres de l'Ebre, per la duresa i per la varietat tècnica, però sobretot pel paisatge, sí, sembla impossible però un dels actius més ben valorats pels corredors és la bellesa del recorregut i un altre dels actius més ben valorats és el personal col·laborador de la Cursa i aquí entrem nosaltres, els socis de La Picossa que participem amb el nostre entusiasme i bona voluntat i que som un puntal principal d'aquest esdeveniment que cada any atreu més gent. Habitualment la nostra responsabilitat consisteix en fer de control al llarg del recorregut i cuidar dels corredors i facilitar-los al màxim la cursa, però també tenim la responsabilitat de cuidar del seu estat físic. Total, una feina que fins avui hem fet prou bé i que seguirem fen molt bé, per això us demanem que reserveu aquesta data a la vostra agenda, perquè tots sou necessaris. Quan el grup organitzador ens ho faci avinent, posarem en funcionament la maquinària dels nostres socis i organitzarem els punts d'avitallament i els grups que formaran els controls.

US NECESSITEM A TOTS, TOTS SOU NECESSARIS!

20 de Novembre, BOT descoberta pel Port més desconegut.

Estem massa acostumats a mirar l'imponent serralada del Port amb ulls experts i així oblidem que a les primeres estribacions de la serra, hi tenim paratges tant singulars i

excepcionals com n'hi han al cor del Port més ranci. Per això volem conèixer i aprendre a estimar aquest racó tant singular que uneix actius paisatgístics com ara les Olles de Bot o la Via Verda i com no, l'alterosa Agulla de Bot. Muntanyes esquerpes i natura verge, poc trepitjada i menys coneguda, que atrauen l'atenció del nostre consoci i vicepresident Josep Mª Escoda, que aviat maquina un recorregut que a hores d'ara encara ha de polir, però que ja tenim cert que ens portarà a indrets encisadors, com ara la Vall del Canaletes, l'ermita de Sant Josep o el Forat de la Donzella, de peculiar i suggeridor nom. A partir d'aquí, el Josep M^a ens entrenarà un recorregut que calcula tindrà una duració de tres hores i mitja, una ruta del tot inèdita i que pretenem

que sigui un referent per a tots els que des de Bot vulguin practicar senderisme contemplatiu.

Un cop acabada l'excursió, tots els que ho vulguem podrem prendre un refresc o una beguda calenta, això ho decidirà la meteorologia, al Tren de Bot "Lo Sarmentero", la cafeteria-bar que dona servei a la Via Verda des de l'estació de Bot i fins i tot si ho reserveu amb antelació podreu fer unes tapes o dinar. A la pàgina de passatemps trobareu l'anunci amb el número de telèfon per contactar.

Hora de sortida: A les **7:30 del Passeig del Pont**, però si algú ho prefereix pot anar directament a l'estació de tren de la Via Verda a Bot, on caldria estar a punt a les **8:00** del matí.

RECOMANACIONS

- ▶ Totes aquestes activitats es desenvolupen en ambient muntanyenc potencialment perillós, per tant **és obligatori anar ben calçat i amb l'equipament adequat a l'època de l'any**. L'organització es reserva el dret de negar la participació a aquells que no vagin adequadament equipats.
- ▶ En compliment de la normativa vigent, es facilitarà l'**assegurança federativa temporal**, al **preu de 5 euros** (preu estipulat per a l'any 2012, podria variar pel 2014) a tots aquells que no estiguin federats.
- ▶ Per a qualsevol consulta sobre les excursions programades en aquest butlletí, truqueu als telèfons **977 400 720 i 977 401 989**, i pregunteu per Montserrat o per Lluís.
- ▶ *A través de la nostra pàgina web www.lapicossa.org, podràs estar puntualment informat de les modificacions i incidències dels actes programats, tanmateix si no reps els nostres correus electrònics o no ens has facilitat la teva adreça electrònica, escriu un mail a lapicossa@gmail.com. D'aquesta manera estaràs convenientment informat. Us recordem que segons la normativa vigent, els propietaris de gossos, els heu de portar lligats. Si més no, cal que sigueu responsables dels mateixos.*

Ens trobaràs a les nostres noves instal·lacions, al polígon industrial "LES PORTES DE TORTOSA", a la carretera de Tortosa a l'Aldea a 20 metres del Decathlon. 600 m2 dedicats a la muntanya. VINE!!!

Des del naixement de la nostra entitat, s'ha afirmat moltes vegades que el principal objectiu de La Picossa, és que els nostres socis agafin seguretat i desimboltura en la pràctica de l'excursionisme en qualsevol de les seves varietats. Alguns s'han fet socis quan ja eren practicants habituals i d'altres han entrat novençans i han anat evolucionant fins a aconseguir un nivell excel·lent en la pràctica del seu esport. Alguns socis han arribat a nivells excepcionals, com ara el **Oscar del Rio** i el **Joan Farnós**, que han fet la proesa de pujar a l'Aneto i al Posets en el dia i anant de la base d'un cim a l'altre amb la BTT, una proesa difícilment imaginable per a un simple mortal. La gran majoria som més modestos amb els nostres objectius, però tots i cadascun de nosaltres trobem satisfacció aconseguint els nostres propòsits i reptes quotidians, o portant al nostre límit l'esforç puntual d'un cim, d'un circuit o d'una ruta concreta, com ara el Camí de Sant Jaume.

En aquest context hem de felicitar al nostre consoci **Joan Aguilar**, primer soci picossero en aconseguir pujar als 100 cims que preconitza la **FEEC**, un esforç molt important, que demostra la seva voluntat de ferro i el seu esperit muntanyenc, i una fita que costa molt d'aconseguir i son molt pocs els que ho han aconseguit. Tanmateix, no es conforma i no s'atura, ara segueix pujant els cims de la selecció de la FEEC, fins a aconseguir els més de 200 en total.

I en l'apartat de grans marxes, hem de fer-nos ressò de l'èxit assolit per tres socis, **Carme Navarro**, **Nati Biarnés** i **Eloi Galindo**, que aconsegueixen completar la nocturna més dura del Port, la Fredes-Paüls, una marxa duríssima que transcorre majorment de nit i que al llarg dels seus 48 Km i 1580 m de desnivell positiu, posa a prova la força i la tossuderia dels participants, i a més ho fan situant-se en la part central de la classificació. Tot un èxit aconseguit.

I també esmentarem el particular **Estels del Sud**, que la nostra consòcia **Roser Usach**, ens explica i detalla en les pàgines centrals d'aquest número de Lo Cerç, demostrant una gran sensibilitat i una gran satisfacció pel repte aconseguit.

Sabem que molts de vosaltres feu activitats molt interessants, però no en tenim notícia. Si ens les expliqueu, nosaltres podrem publicar-les i així potser alguns altres socis s'animen i segueixen els vostres passos.

Com a apassionats que som de les activitats a l'aire lliure, hem de tenir present que el medi natural ens aporta, en la majoria dels casos, sensacions meravelloses i experiències reconfortants. Tot i així, existeix també el risc de patir un contratemps, convertint una sortida que havíem planejat com a engrescadora i fantàstica, en accidentada i desafortunada. Per aquest motiu, des de l'equip de ViSPORT La Creu Blanca volem donar-vos uns quants consells visuals per tal de protegir els nostres ulls d'una manera correcta quan sortim a realitzar les diferents activitats esportives.

L'activitat més freqüentada entre els nostres socis és el senderisme. A tots ens agrada fer excursions amb perfil de terreny variat: sendes, pistes, crestes.. Durant aquestes jornades a l'aire lliure, és molt important utilitzar les ulleres de sol adequades que protegeixin els nostres ulls, tant de la pols, com de les branques, els insectes i, evidentment, dels raigs nocius UV. A més, pensem que moltes sortides les comencem a primera hora del matí però finalitzem al migdia, moment en què la incidència dels raigs UV és més elevada. I pensant ja en la sortida que fem en ple mes d'agost, quan ens desplaçem al Pirineu, encara ens caldria una lent amb filtre solar més intens, ja que a més alçada, més incidència de radiació UV. A la primavera, quan els camps estan més florits, hi ha més risc de patir conjuntivitis estacional. En aquests casos, unes ulleres de sol ben adaptades evitaran el contacte directe amb l'al·lergen, disminuint així el risc de contagi.

Una de les altre activitats ben arrelada dins la l'associació és la sortida amb caiacs, on estem en contacte directe amb el medi aquàtic. En aquest tipus d'activitats l'ús de les ulleres polaritzades és l'idoni. Aquestes, a banda d'eliminar els rajos directes del sol, també eliminen els que provenen de la seva reflexió sobre la superfície de l'aigua, reduint-ne les molèsties i obtenint així un major confort visual. Amb unes ulleres polaritzades el contrast que veurem de les imatges i la percepció dels colors ens permetran gaudir més intensament de l'espectacle visual que ens ofereix la sortida.

I pensem també en tots els nostres runners, una secció molt activa que gràcies a la seva persistència ha aconseguit que la Cursa del Camí de Sirga sigui reconeguda

com una de les més atractives dins el circuit de les Terres de l'Ebre. També volem que ells gaudeixin de la protecció adequada. És ben conegut que en aquest món existeix molta competitivitat i que tots aquells factors que els permetin guanyar en agilitat, en seguretat i en comoditat, contribuiran a millorar la seva marca personal a l'hora de córrer.

Actualment, ja hi ha moltes marques que s'han especialitzat en les necessitats dels corredors. Així doncs, podem trobar ulleres de sol amb una espongeta al frontal de les ulleres per recollir la suor del front, d'altres amb sistema de ventilació perquè no s'embafin els vidres o amb un sistema de subjecció especial a les varettes perquè amb l'impacte de la carrera no es moguin... Si parlem de lents, també hi ha ulleres amb lents fotocromàtiques que reaccionen ràpidament als canvis de la intensitat de llum solar (quantitat de raigs UV), de manera que quan es passa de córrer d'una senda per dins al bosc i sortim a una pista oberta, les lents reaccionen ràpidament i evitem enlluernament i pel contrari, si entrem en una zona amb ombra o la climatologia ha canviat i s'ha ennuvolat, aquests s'aclariran. Unes altres lents molt interessants són les lents de contrast, aquestes són ideals per quan ens trobem amb canvis de lluminositat continuus, resultant molt adients en la pràctica del BTT.

Així doncs, quan ens preparam l'equipament pel que fa al calçat i la roba, segons el tipus d'activitat que hem preparat per aquell dia, cal que també protegim els nostres ulls adequadament. D'aquesta manera, aconseguirem vivències més intenses que ens faran gaudir de l'espectacularitat del nostre entorn encara més apassionadament.

*Nati Biarnés Clivillé,
Optometrista especialitzada en visió esportiva d'Òptiques La Creu Blanca*

Fa molt de temps que volíem publicar una experiència amb els “ESTELS DEL SUD”, però ens feia falta un document que despertés sentiment i empatia, un document allunyat d'una freda guia ben documentada, però una guia que fos capaç d'expressar el gaudi i la satisfacció d'una ruta intimista i gens massificada, una joia que tenim a l'abast i que potser no sabem valorar. La nostra consòcia ROSER USACH BRU, viu aquesta experiència personal i és capaç d'explicar-nos-la i de fer-nos viure una petita part de la seva satisfacció, a través d'un text que és poesia pura, un text que desgrana sentiment i comunió amb el paisatge, fugint del simple i àrid fet esportiu, tot centrant-se en el paisatge que respira, en la relació amb les persones i en la pròpia vivència personal. Llegiu-lo i comenceu a planificar els vostres “Estels del Sud”.

Estels del sud: del 2 al 6 de maig, per Roser Usach Bru, sòcia 188

Vam ser tres aventurers, la Lourdes, l'Eugeni, i jo. Dos de nosaltres debutàvem en una gran ruta, son més de 100 km i 5000 metres positius, i ens feia respecte, perquè per molt que no sigui alta muntanya son etapes llargues i dures, i el fet de portar tots els dies la motxilla carregada, amb tan pes, doncs també afronta.

Vam començar la ruta sortint de Paüls el dia 2 de maig, per fer-hi cap el dia 6, després de passar per Arnes, Beseit, Font Ferrera i el Caro. Es una ruta propera a les nostres terres, i alhora tan desconeguda per la gent (cosa que s'agraeix ja que et permet gaudir-la sense la massificació de moltes rutes del Pirineu).

Durant les 5 etapes vam gaudir de diferents paisatges: boscos, aigua, pedra. Diferents climatologies: sol, boira pixanera, calor, tots els elements de les nostres comarques, i com no podia faltar el nostre estimat vent "lo cerç", que ens va rebre el primer dia de la ruta.

Passar colls com el de la Gilaberta, Peña Galera, l'espectacularitat de les Gúbies del Parrissal, la majestuositat de les roques Benet, veure les antenes de Caro, fer cap a sant Roc... moltes imatges queden a la retina (jo sempre dic que és una llàstima que les fotos no transmetin la bellesa que veuen els ulls), la simpatia i senzillesa de la gent dels pobles, l'empatia dels gerents dels allotjaments, i fins i tot entre la boira la imatge dels bous que ens vigilen quan passem pels seus dominis, observar a poc mes de 10 metres com un ramat de cabres salvatges pasten tranquil·lament, això sí, observant-nos, pujades que mai s'acaben, però a l'arribar dalt, la vista s'ompli de sensacions, de bellesa, i sobretot de satisfacció.

Totes les etapes són boniques, cadascuna es diferent, i es lo que atrau i enamora. Personalment per mi la tercera la més espectacular i divertida, la de les Gúbies.

Que dir dels pobles i refugis per on passem, de tots nosaltres es sabut la bellesa d'Arnes i els misteris de les seves bruixes, la historia

optim.gr

disseny gràfic / pàgines web / impremta digital

Tel. 977 404 145
C/ farinera, 6
43791 Ascó

info@optim.gr
www.optim.gr

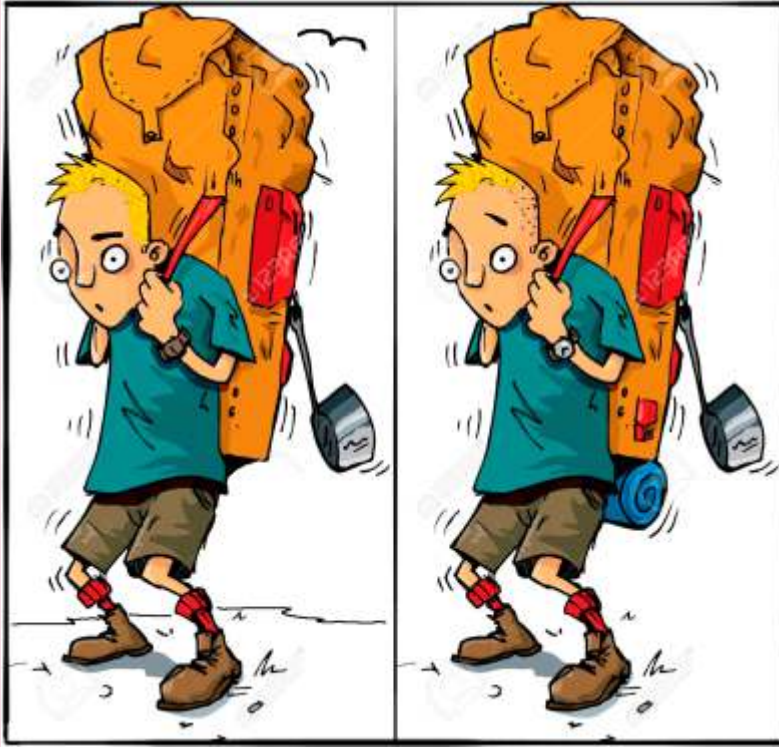

de cada racó que amaguen els carrers de Beseit i el seu riu Matarranya; la tranquil·litat del refugi de Font Ferrera, amagadet al bosc, poder disfrutar de la tranquil·litat de la nit tot contemplant els estels del cel.

És una experiència que recomano a tots els que us agrada la muntanya, perquè a part de gaudir de la natura, es la convivència amb la gent, les xerrades cada tarda a l'arribar a destí, la satisfacció personal d'assolir cada dia el repte, desconnectar de tot el que ens envolta sobretot quan comparteixes el silenci i sols escoltes el bosc, la natura, els pensaments... Tot això fa que sigui una experiència inoblidable i fantàstica.

Pròxim destí: "la Carros de foc" ;)

Aquesta vegada l'Eloi mos ho ha posat més fàcil, però no dona peixet i t'hi hauràs de

EL TREN DE BOT "LO SARMENTERO"

**ENTREPANS FREDS I CALENTS
TAPES I PLATS COMBINATS
CERVERSA ARTESANA I VI DE BOT
SERVEI AL FERROBUS I TERRASA**

**PUNT D'INFORMACIÓ i INICI D'
EXCURSIONS I VIA VERDA**

eltrendebot.blogspot.com
tel. 677 974 330

17 d'abril, diumenge. RUTES NOVES AL NOSTRE TERME.-

23 assistents Com ja és habitual en aquestes excursions dins el nostre terme i de celebració del nostre aniversari, s'intenta fer recorreguts recuperats o camins oblidats que recorrien la comarca. En aquesta edició, hem comptat amb la important

ajuda dels amics de la Cursa del Camí de Sirga, que ja porten força anys descobrint i treballant en senderes oblidades. Això ens va permetre de fer un recorregut del tot inèdit i que reunia totes les característiques d'un circuit excepcional, paisatge, panoràmiques i belles raconades feien d'aquesta ruta una joia per repetir i contemplar en tota la seva plenitud en les diferents estacions de l'any. El dia assolellat i la temperatura agradable van ser els còmplices necessaris per fer d'aquesta ruta una de les més ben aconseguides per les nostres contrades, com molt bé vam poder comprovar tots els caminants. Tenim la sort de viure en un petit país privilegiat i tant sols nosaltres, només nosaltres, podem posar-lo en valor i donar-lo a conèixer i fer-nos-el valorar com és mereix.

Acabada la caminada i seguint la costum, ens refresquem i refem forces amb el ja tradicional **VERMUT DE L'EXCURSIONISTA** on a més d'omplir la panxa vam poder xerrar, fer broma i comentar les incidències de l'excursió. Una vegada més, aquesta activitat és demostra com a un important punt de contacte entre els socis i la gent de les rodalies que estimen la terra que trepitgen. Un cop acabat el vermut, tant sols quedava acomiadar-nos, fins a l'hora en que al Centre Cívic la Magdalena, es posaria en pantalla l'excel·lent i frapant pel·lícula

documental, sota el títol **LA MUNTANYA I LA SEGURETAT, ON ESTÀ EL LÍMIT?** On a través d'un colpidor document, ple de dramatisme, entra de ple en aquest dilema que sempre persegueix a l'alpinista, seguir endavant a pesar de les condicions o fer una retirada a temps, i on els interessos econòmics son una part important dels factors que condueixen al drama. Al llarg del document, el silenci pesant i dens dels assistents, donava fe de la força i el cru realisme d'aquesta pel·lícula que documenta uns fets tant reals com estremidors.

15 de maig. CASTELLFOLLIT, l'encant dels boscos de les Muntanyes de Prades.- 8

assistents Ens va sorprendre la poca assistència a aquesta ruta tant especial i espectacular, que transcorria per alguns dels paratges naturals més espectaculars de les comarques meridionals. Potser no són prou valorats pels nostres socis, que ja gaudeixen de l'espectacularitat del Port i la bellesa de Cardó. Tanmateix la jornada es va mostrar molt primaveral, regalant-nos la vista amb camps de flors, verds intensos i variats, boscos ufans i esplendorosos i un cel esplèndid que completava la postal. Tot i prendre's relaxadament l'ascensió i permetent-nos de contemplar el magnífic paisatge, l'excursió transcorre ràpida i ben aviat assolim el cim, després de visitar la Cova Fumada, on la panoràmica sobre la vall del Brugent ens sorprèn. La Mola de Quatre Termes a part de ser una singularitat geològica, és també un indret històric i un punt de romeria obligada per als excursionistes de del Camp. Després d'un bon esmorzar asseguts a la Taula dels Quatre Batlles, reprenem camí per baixar seguint ara un antic ròssec, avui recuperat, que baixa dreturer a trobar la pista principal de Castellfollit i així arribar als nostres cotxes. Tots els assistents van decidir quedar-se a dinar aprofitant les fresquívoles taules que hi ha a l'espai de lleure i si bé algun despistat no va portar dinar, l'abundor i varietat de que d'altres companys havien nodrit la seva carmanyola, va permetre que tots sortíssim amb els estomacs satisfets. Només faltava fer un cafè i ràpidament es va resoldre la mancança, tot fent una parada a l'Hostal del Senglar, a l'Espluga de Francolí, on la primavera es va mostrar amb tot el seu esplendor, tot regalant-nos amb un aparatós xàfec, que sortosament vàrem rebre sota aixopluc.

19 de juny. CABACÉS, el Montsant més proper i amb més encant.- 14 assistents.

Una jornada de bon sol i temperatura temperada, van acollir aquesta caminada, on es retrobaven camins ancestrals que durant segles han servit per comunicar i relacionar als habitants propers a la Serra de Montsant, vells camins que permeten contemplar paratges i racons excepcionals, on la solitud i la tranquil·litat són el companys de ruta imprescindibles.

Noms tant emblemàtics i suggeridors, com Coves Altes, Mas de Serrador, Barrulles i Sant Roc, fan referència a indrets inoblidables, espais naturals de gran bellesa on el Monsant es creix en importància i singularitat. L'excursió transcorre plàcidament si bé obviarem alguna petita marrada ocasionada per alguna cruïlla matussera i la companyia no desitjada d'un personatge, que ni tant sols és sòcia, que va amargar l'existència a tots i cadascun dels que es van posar al seu abast, provocant alguna reacció irada d'algun dels excursionistes. Això ens fa plantejar de no acceptar la inclusió en les excursions de l'associació, a aquests personatges que ja es sabut que donen problemes i aporten mals rotllos a les nostres sortides, si més no, tots anem a gaudir i a passar-nos-ho bé, per tant no tenim cap necessitat de suportar segons quines actituds. Però, en definitiva, l'excursió va ser un èxit i tots menys el personatge en qüestió, van valorar l'experiència com a molt bona i molt contents amb els actius naturals d'aquesta ruta tant variada.

16 de juliol.- Ascensió nocturna a La Picossa, la nostra festa social.- 1 1 van fer cim i quinze a sopar. Magnífica i estelada nit de lluna plena, la que va acollir als excursionistes que van assolir el cim, la nit fresquejava però no feia gens de fred i si bé alguns ens vam quedar a parar taula, els que van fer l'ascensió van gaudir d'una fantàstica posta de sol. Cal dir que els 11 caminants eren un grup força potent, que va imposar des de bon començament un bon ritme i que el company Pascual portava una motxilla molt especial on el petit Ander va gaudir moltíssim de l'excursió. Ens traïem el barret davant la força i la perícia demostrada pel nostre consoci.

A les 11 de la nit, ja arribaven a l'espai de l'ermita de Sant Jeroni, on la taula ja estava parada i, ja tots reunits, vam començar l'esplèndid sopar que si bé era

com cada any, a base dels magnífics embotits i curats que ens procura la sòcia Josefina Bauló, aquesta nit es va introduir un deliciós detall del nostre amic i consoci Oscar Fortuño, una EXCEL·LENT truita de patata i ceba que va repartir entre els presents i a la que ningú va dir que no. Al final vam acabar amb els ja tradicionals meló i síndria, que ben frescos, van ser el colofó impecable per un sopar a la fresca magnífic, en que tot s'ha de dir, l'ingredient principal van ser els participants, tots els socis i amics que ens vam reunir al voltant de la taula i els llums de gas. Per cert, parlant de llums, el Jaume ens va proporcionar un focus potentíssim que per si sol ja va convertir la nit en dia.

Foto de cim al Pic d'Aguilar, punt culminant de la ruta de la Primavera Cultural i també de la Cursa del Camí de Sirga

Cim de la Mola de Quatre Termes, punt més alt assolit de una ruta vestida de primavera. Un plaer pels sentits.

Dins el cor de Montsant, envoltats de paratges excepcionals, una magnífica foto del grup que van gaudir de l'excel·lent recorregut dissenyat per la Mercé.

La clàssica foto al cim de l'Estel que ens reb amb la lluna plena de juliol. Un ritual que es renova any rera any en homenatge a la nostra muntanya i a la nostra amistat.